Sag i »kvindelig Læseforening« i Kjøbenhavn, i »Dansk Kvindesamfund« i Kjøbenhavn, i »Foreningen til Oplysningens Fremme blandt Kjøbenhavns Arbejdere«, i »kvindelig Læseforening« i Helsingør og paa Raadhussalen i samme By, i »Selskabet for Sundhedsplejen«, samt i »Officersforeningen« i Kjøbenhavn. Vi have arbejdet i den Tro, at der blandt vore Damer føles Trang til at lære et Arbejde, som — ved Siden af saa meget andet — særlig maa være Kvindens: at pleje syge og sunde Mennesker. I mit Foredrag udtalte jeg min Tillid til, at Autoriteterne vilde stille sig velvillig overfor Sagen, og denne Tillid er ikke bleven skuffet. Vi haabe nu, at Damerne ville støtte os ved deres Tilslutning, ikke blot ved at udtale, at der kan være noget godt ved Tanken, men ogsaa ved virkelig at arbejde med os, saa vor Plan kan blive ført ud i Virkeligheden paa en smuk Maade. Lad ikke den af vore Professorer faa Ret, som til mig udtalte: »De faar aldrig Damerne med til det, De kjender ikke Deres Kjøn, naar De tror, de ville gjøre sig saa megen Ulejlighed.«

Medlemsbidraget.

Det er næppe saa ganske retfærdigt, naar en fattig Tjenestepige eller Arbejderkone, hvis hun vil være Medlem af »Dansk Kvindesamfund«, i Følge dets Vedtægter er pligtig at yde lige saa stort Aarsbidrag, som til Exempel en velhavende Grosserer. Ganske vist har Samfundet gjort et lille Tilløb til at ophæve »Ligheden« ved at sætte Ordet »mindst« foran de 2 Kroner; alligevel betale yderst faa mere. Det kræver selvfølgelig langt større Interesse for Kvindesagen hos den, som ofte maa slide haardt for en ringe Betaling, eller som maa tigge hos sin Mand for hver Øre, hun skal bruge, at indmelde sig i Samfundet, end det gjør hos den, som ikke kjender økonomisk Savn.

To Kroner aarlig! er det nu ogsaa noget at gjøre Blæst for, vil man kanske sige. — Naturligvis er det ikke her Meningen at »ophidse Klasser og Dele«, at bidrage til økonomisk Misnøje. Jeg vilde blot paapege et uheldigt Forhold, som langt fra klæber ved D. K. S. alene og saa henstille, om det ikke kunde rettes lidt. — For mange er selv et saadant Beløb ikke saa lille endda, og jeg er overbevist om, at der er adskillige, som nok havde Lyst til at være med i det organiserede Arbejde for Kvindens Frigjørelse og Ligestillelse i Sam-